

18 juni '22, 6e wedstrijd Zo.comp., Kleine Melm.

Het antwoord van mij was: "ja"!!

Het bericht op mijn beeldscherm tijdens de wedstrijd bevatte de tekst: 'Laat eerst afkoelen, uw telefoon is op dit moment niet te gebruiken.' Ik wist van het bestaan van de waarschuwing niet af, tot vandaag.

Dom van mij! Het machientje lag in zwart leren hoesje op mijn zwarte paraplu, pal in de zon. Ja, dat is vragen om problemen...

Het was dus heet vandaag, dat moge duidelijk zijn.

Ik had thuis al voorbereidingen getroffen: zonnebrand in de kist, pet klaar gelegd, anti-zonnestraal-shirt met lange mouwen opgezocht, dunne lange broek uit de kast gehaald, mijn palladiums bij de deur gezet, thee met citroen gemaakt en fles water in de koeltas gestopt.

Kom maar op met die koperen ploert!!!

Ik was voorbereid om 5 uurtjes te vissen in de 6e zomerwedstrijd.

Vistechnisch had ik me ook voorbereid.

Er wordt al weken slecht gevangen in de Eem, had ik gehoord en ervaren. Dat zou deze keer niet anders zijn had ik bedacht. Het weer werkte dan ook bepaald niet mee.

Al redenerend probeerde ik de vraag op te lossen: Hoe ga ik de vis naar mijn stek lokken?

Als de vis passief is en weinig eetlust heeft moet ze maar net op jouw stek liggen. Dat zou een tref zijn. Bovendien, wetende dat iedere visser dat zal proberen te doen, zul je dus iets anders moeten proberen om meer succes dan je buur te hebben.

Maar, wát ga ik dan doen? Geurstoffen aan het voer toevoegen en hopen dat het water stroomt? Niet al te nat voer, waardoor lichte deeltjes meegenomen worden en de vis tot

azen en nieuwsgierigheid uitlokken? Vooral voedselarme aarde voeren? Lawaai veroorzaken met plonzende ballen? Levend, flink bewegend aas bijvoeren en aan de haak prikken. Kleurtjes en combinaties afwisselen? Waterlagen afvissen? Enz., enz.

Er valt nogal wat te kiezen. Ik koos voor geurtjes (vanille en caramel), gemalen witbrood met versnipperde havermout en vers, levend, beweeglijk aas (grote maden, pinkies,

mestwormen). Dat alles gemengd met paneermeel en lokvoer uit een zakje. Ik moet zeggen, het rook heerlijk, ook dagenlang nog in mijn schuur. Deze keer geen luchtjes uit zweetlaarzen en natte regenpakken.

Arno van 't Hoog (wetenschapsjournalist) schreef een heel inzichtelijk stuk over het reukvermogen van de vis, door 9 vragen te beantwoorden. Daaruit komen de volgende foto en tekst:

De in- en uitstroomopening op de neus van een zalm. Foto: Arno van 't Hoog

Er valt nog veel te onderzoeken zo blijkt. Voor ons, vissers, blijft het experimenteren en daarmee onduidelijk of iets werkt. Maar, stel je voor dat vissen vangen wetenschap zou zijn, wat is er dan nog aan? Juist de onzekerheid maakt vissen tot een avontuur en daarmee altijd spannend. Daar horen gelukzalige gevoelens bij, maar ook gevoelens van teleurstelling. Je weet nooit wat je krijgt,...

Ik lootte als tweede, na Erwin en had plek 18, 1 plekje voor de kopstek (opnieuw Erwin). Ver lopen, maar het gras op de dijk was gemaaid. Eerst maar het gras wegknippen op de stek met de heggenschaar en de draden ophangen. Het water ligt er bij als een spiegeltje.

Wat vertelt het geurvermogen over het lokken van vis?

Het is altijd de vraag waar een vis precies op afkomt, en of er magische stoffen zijn, die een groot verschil maken. Onze neus is daarbij niet betrouwbaar: voer dat wij heel lekker vinden ruiken, maakt op een vis waarschijnlijk geen indruk. Dat geldt ook in omgekeerde richting: voer met extra aminozuren is voor ons geurloos.

Heel veel voer en aas laat van zichzelf al een complexe mix aan geurstoffen – vooral aminozuren – vrij in het water. Het meeste voer heeft kortom al enige aantrekkingskracht, al hangt de aantrekkelijkheid ook af van de aanwezigheid van natuurlijke geurstoffen in het water, stroming en uiteraard van de vraag of een water al wordt bevist met ander lokvoer.

Erwin is er klaar voor....., nog niet klaar mee....

Ik tuig 2 vaste stokken op: 5m en 9,5m. De cuphengel ligt ook klaar, schepnet, voer en aas binnen handbereik.

Snel nog even een plasje en insmeren met zonnebrand. Ik sta nog met Erwin te kletsen als de toeter gaat. Daar gaan we dan....

Ik cup een 5-tal balletjes op lang. Op kort werp ik, uit de losse hand, een tweetal los aangeknepen balletjes met natte broodkruim en gooi losse maden en wat casters bij.

Lang laat ik met rust.

Na een paar drifts op kort is er nog steeds niets te zien. Hetzelfde als bij mijn buurman. Ik was er al bang voor.

Eerst aas wisselen. Opnieuw niets. Loodstelling veranderen: niets. Diepte veranderen: niets.

Na een klein uur, gespetter bij de buurman. Goed gedaan.

Ik zit ondertussen ook op lang, maar zie geen tikje. Ik schiet maden, levende en dode, en casters.

Krijg wel een tikje, meer niet.

Erwin vangt zijn tweede....

Ik ga weer op kort.

De dobber staat zo scherp afgesteld, dat ik nauwelijks het verschil zie tussen vastlopen en beet hebben. Ik sla als de dobber niet te zien is en zowaar, ik vang een visje. Helaas te klein. Even daarna is het wel raak. Een mooie brasem kan geschept worden. Zo, die is binnen en de 0 is er af.

Het zal echter nog een uur duren voor ik een derde blikje vang, net 15 cm.

Wat een taaie bedoeling.

Ik de pauze staan Sjaak, Erwin, en ik een broodje te eten en een bakje te doen. Geen van allen hebben we meer dan 3 vissen. We zouden in juni de voorkeur aan bijvoorbeeld de

Vuntus geven en de Eem naar het voorjaar willen verplaatsen. Als het goed is volgt de commissie haar leden en kan de agenda daarop aangepast worden.

De tweede helft werd voor mij een lange, heel saaie zit. Af en toe een klein tikje en verder geen actie waargenomen. De stroming, die verschillende kanten uit ging, maakte voor mij niet het verschil.

Erwin zag ik er wel een paar vangen, dat deed hij goed! Zouden mijn geurstofjes zijn voerplekje hebben aangewezen?

We zullen het nooit weten.

Sjaak had na afloop niet al te veel te meten. Marinus was over-all winnaar. Hij had een stel prachtige brasems in zijn net verzameld. Lekker man! Samen met Erwin en Gert vingen zij ieder meer dan een meter vis. Alle anderen zaten daar onder. Jonathan, Sjaak en Arie niet zo heel ver. Goed doorgezet mannen. Nooit opgeven! Dat gold natuurlijk ook voor alle anderen ook. René dacht de vis van zijn leven te hebben gehaakt. Eentje die in de analen bijgeschreven zou worden. Helaas ging het om een bedreigde diersoort. Foei René! Hij had een paling (een straalvinnige trekvis, ja, ja) gehaakt en een hele mooie ook. Het dier bonkte met vette rukken aan zijn hengeltop. Die ervaring was lang geleden! Uiteraard kreeg het dier zijn verdiende vrijheid onmiddellijk terug en houdt René er een smakelijk verhaal aan over.

Ik kreeg nog wel een heel lekker geschenk na afloop.
Gert had de vorige wedstrijd voor iedereen een heel welkom
zomergeschenk meegebracht. Ik was er toen niet, maar wat in
het vat zit verzuurt niet!
Dank Gert (wedstrijdcommissie), voor dit attente gebaar. Het
voelde vandaag alsof ik toch wat gewonnen had en ik kreeg
iets om naar uit te kijken om koud van te gaan genieten.

Nee, het was niet de visdag van ons leven en bijschrijven gaan
we hem zeker ook niet.
Veel verandering in de eindstand was er niet. Op naar de
volgende, visrijkere, wedstrijd in de Zomercompetitie.
Hopelijk levert de Koppelwedstrijd volgende week meer vis op.
vast duimen!

Harry Snoekbaars

Ik ga